

Mikor a költő lángdalát halljátok,
Mely lelkesíti szívetek, Hazátok,
Nem úgy tetszik-e, mintha éneke
Az égből szólna, égből zengene?
S ha olvassátok a költő dalát,
Amelyben együtt cseng a lant s a kard;
Ki kétli még, hogy Isten, Istenünk,
Naggyá teszi még egykor a magyart?

(1890)

Szabolcska Mihály

PETŐFI

Minek siratnálak?
Minek sajnálnálak? –
Földi ember soha szebben
Nem halt meg tenálad!

Életed, halálod,
Egy gyönyörű nóta...
Mintha csak a jó Istennek
Te diktáltad volna!!

(1898)